

Det dansande skelettet

Spökhistoria från Japan.

Det var en gång en två män, Jiro och Taro som var bästa vänner. Taro skötte sig och tjänade alltid gott om pengar på sina olika affärer. Jiro däremot hade både dåliga vanor och verkade vara förföljd av otur. Han drack och spelade bort sina pengar. En gång hade han blivit bestulen på de sista slantar han hade. Nästa dag gick de bägge vännerna ut på en promenad tillsammans. Jiro beklagade sitt öde och förklarade att han nu inte ens hade råd att äta. Taro tyckte synd om honom och gav Jiro en rejäl slant. Men när Jiro såg hur mycket pengar Taro hade med sig flög förståndet ur skallen på honom. När de kom till ett bergspass överföll Jiro sin vän och dödade honom med en sten. Sedan tog han alla pengarna och gömde Taros kropp under en buske.

Under det kommande året spenderade Jiro Taros pengar på ännu mer spelande och drickande och till slut var han lika utfattig igen. En dag tog han en lång promenad och fann sig plötsligt stå just i det bergspass där han mördat sin vän. Då hörde han en röst kalla på honom från ett buskage. När han förde undan grenarna såg han ett människoskelett ligga där. Rösten kom från skelettet!

”Jiro, Jiro!” sade benranglet. ”Känner du inte längre igen din vän som du mördat och bestulit? Jag har väntat på att få träffa dig igen.”

Jiro blev så klart blev av fasa och försökte fly, men skelettet grep tag i honom.

”Var inte rädd, min vän!” sade skelettet. ”Jag är inte arg på dig längre. Jag har faktiskt ett affärsförslag, om du är intresserad.” Jiro lyssnade uppmärksam. ”Du spelar ju flöjt. Jag skulle kunna dansa till dina melodier och så tar du betalt för uppvisningen. Du kan bära runt mig i en låda.” Skelettet reste sig upp och började klapprande dansa runt. Det såg både komiskt och rysligt ut. Jiro insåg direkt hur lysande skelettets ide var. Så blev det alltså att Jiro började resa runt på torgen i olika byar med benranglet i en låda under armen. Jiro spelade på sin flöjt och skelettet hoppade upp ur lådan och dansade kring. Som ni kanske kan räkna ut blev Jiro och hans dansande skelett vida berömda och till slut fick den mäktigaste adelsmannen i trakten höra talas om deras framträdanden. Han beställde genast en uppvisning för honom och hans vänner. Jiro blev så klart smickrad och infann sig vid adelsmannens palats.

En stor samlig mäktiga män satt och väntade på att få se det dansande undret, men då Jiro öppnade lådan och började spela hände först ingenting. Då blev han arg och sparkade omkull lådan så att benen föll ut. Då reste sig skelettet upp, men han dansade inte. Istället gick han fram till adelsmannen, bugade sig djupt och sade: ”Ers nåd! Jag har dansat så länge det behövdes för att ryktet skulle nå er och ni skulle kalla på oss. Men nu dansar jag inte längre. När jag levde var jag er ärlige undersåte Taro, men min vän Jiro här mördade mig och bestal mig. Nu kräver jag rättvisa!”

När adelsmannen hörde detta blev han vred och utropade: ”Vakter! Grip denne usling. Han ska halshuggas för sina brott!”

Då föll skelettet samman och rörde sig aldrig mer igen.



